

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd superbia sit valde periculosa infirmitas. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

tem. Vnde super illud Ioan. 19. Plectētes coronam de spinis, dicit glo. Loco ignominie est apud indignū dignitas. ¶ Septima stultitia superbi est, q̄ cum ipse omnia appetat ascendere, tamē viam refugit, per quā solam est ascensus: scilicet humilitatem. Bern. Per humilitatē ascendite ad sublimitatem: quia hæc est via, & non alia præter eam: qui aliter vadit, potius cadit quā ascendit. Christus cum per naturā diuinitatis nō haberet quō ascenderet, quia ultra Deū nihil est, per descensum quomodo cresceret inuenit. ¶ Octaua est, q̄ cum ipse sublimitatem appetat, in loco tamen infimo se ponit. & cum credit ascendere, descendit. Locus valde altus est humilitas quā sit vicina Altissimo. Ambr. Nihil excelsus humilitate, quā tanquam superior nescit extolli. Superbia verō locus valde infimus est, cum maximē distet à Deo. Vnde super illud Psal. Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde. dicit Glo. Altus quidem Dominus est: vicinatur tamen humili, & non se erigenti. Et Gre. loquens de illo verbo, Deiecasti eos dum alleuarentur, ait, Non dicit postquam eleuati sunt: quia ipsum eleuari extrinsecus, interius cadere est. Idem: Omnis qui temporaliter erigitur, eo ipso quo extollitur, inclinatur. ¶ Nona est q̄ ipse potius elegit esse in tempestate, quā in tranquillitate. Tempesta est ipsa potestas. Greg. Quid est potestas culminis, nisi tempesta mentis? ¶ Decima est, q̄ cum ipse ingredi velit per humile ostium, collum tamen extendit, & caput eleuat. Iob, 15. Cucurrit aduersus Deum erecto collo. Ostiū paradisi Christus est. & est valde humile ostium. vnde super illud Io. 10. Ego sum ostium. dicit glo. Hoc ostium est ianua humilis. Qui per hæc vult intrare, oportet vt se humiliet: ne si erectus sit, ostendat in humilem ianuam. ¶ Vndecima est, q̄ illos quibus præesse cupit, sibi superponit. Vnde Greg. super Iob, 26. Tantorum pondera vnusquisque ferre compellitur, quantis in hoc mundo principatur. ¶ Duodecima stultitia superbi est, q̄ ipse per viam arduā incedere quatit, qui per viam planā incedere nescit: non attendens illud poëta, Qui cadit in plano, vix hoc tamen euenit vnquam, Sic cadit, vt tacta surgere possit humo. Mirum est, q̄ ille qui ita se videt in plana cadere via, ita appetit ardua loca: & qui nescit operari in plano loco, appetit operari in turribus ecclesiarum, non attendens illud Bern. Facile est in alto se continentem obstupescere, & de vita periclitari.

Quod superbia sit valde periculosa infirmitas. CAP. IX.

Item faciet ad detestationem etiam superbiæ hoc, q̄ ipsa est valde periculosa infirmitas, & valde magna deformitas. Habet

bet

ber etiam miserā seruitutē & magnā debilitatē. Est autē superbia periculosa infirmitas, quia de facili incurritur, & nō de facili curatur. Post curationē etiā de facili in eā recidiatur. Quod de facili nō curetur, patere potest ex eo, q̄ nullus sine ea peccat. Vnde Gl. super illud Io. 6. Hęc est volūtas eī q̄ misit me peccare &c. De tumētib⁹ pariter, de pusillis nihil. & Mat. 18. Nō est vilitas ante Patrē veitrū, q̄ in cælis est, vt peccat vn⁹ de pusillis sicut

¶ *Triplex ratio quod de facili in superbiam incurrat.*

TRIPLEX autem ratio potest assignari, quare aliquis debili incurrat infirmitatē superbiæ. ¶ Prima est, quia nō putat esse tanta infirmitas quāta est, & ideo non vitatur sicut vitare esset. Vnde Greg. Cū min⁹ turpis superbia creditur, minus vitatur. Luxuriā eo magis erubescunt homines, quia omnes vitam eam esse nouerūt. ¶ Secunda est quia manifestiora inueniuntur exempla superbiæ, quā aliorū vitiorum. Fornicatores enim & alij peccatores occultāt peccata sua: sed superbiā nō lām cōmittitur. ¶ Tertia propter multiplicē materiā à qua superbia oritur. Potest enim oriri ex quocunq; bono. Quod autē nō curetur de facili, patet ex illo verbo Ecc. 3. Synagoga superbiorū non erit sanitas. & ex illo verbo Iob, 15. Cūctis diebus vitæ suæ impius superbit. quādo aliquis infirmatur, si ipse sit in peccato odij vel luxuriæ, ipse cōfiteretur, & dimittit illud peccatum. Peccatū verō superbiæ nec confiteretur, nec proponit dimittere.

¶ *Multiplici ratione ostenditur quod superbia non de facili curatur.*

MULTIPLEX autem ratione potest ostendi, q̄ non de facili curetur hęc infirmitas. ¶ Primo per hoc, quod infirmitas diaboli quæ est incurabilis, omnino assimilatur. Peccatū enim Luciferi, fuit superbia. ¶ Secundo per hoc, q̄ non cognoscitur hęc infirmitas. Etiā illi qui pleni sunt superbia vsq; ad oculos, qui superbē comedūt, & bibūt, incedūt & dormiunt, nō cognoscūt eā: & quia non cognoscitur, ea de facili non curatur. Quod autem non ita de facili curetur, quia non agnoscitur, patet ex his testimoniis scripturæ quæ sequūtur: Nemo insanabilior est qui sibi sanus videtur. Ber. Scio longius esse à salute membrum quod obstupuit, & egrū sese nō sentientē periculosius laborare. Amb. Grauiusimē peccas, & ignoras. Sene. Initium salutis, est cognitio peccati. Idē: difficulter ad sanitatē peruenimus, quia non agrotare nescimus. Idē: in his morbis, quibus animo afficimur, quo quis peius se habet, minus sentit. Somnia sua narrare vigilantis est, & vitia sua cōfiteri sanitatis indicium est. ¶ Tercio per hoc q̄ remedio non iuuatur, imò deterior fit. Superbia fuit causa

quare Iudæi de prædicatione Christi deteriores facti sunt. Vnde Io. 9. Ego in iudicium veni in hunc mundum, ut qui non vident videant, & qui vident cæci fiant. Glo. interlin. super illud, Qui non vident, Humiles cæci. Et super illud, Qui vident, alia Glo. interlin. Sapietes superbi. Venit ergo Dominus in hunc mundum, ut humiles cæci illuminarentur, & superbi sapientes excæcarentur. Vnde & subdit in eodem cap. euangelij Dominus: Si cæci essetis, non haberetis peccatum: id est, si verè cæcos vos esse reputaretis. Nunc verò dicitis quia videmus: ideo peccatū vestrum manet, quod figuratum esse videtur Matt. 26. vbi legitur Petrum amputasse auriculam seruo principis sacerdotum. Petrus enim, id est cognitio, aufert multis literatis auditum prædicationis vel aurem obedientiæ. Ad quod videtur pertinere illud Prou. 26. Vidisti hominē sibi sapiētem videri: magis spem illo habebit insipiens. ¶ Quarto quia superbia maxime distat ab humilitate, quia est ei contraria: sola autem humilitas est via ad curationem. vnde super illud Iob, 31. Si lætatum est in abscondito cor meum. dicit Greg. Superbia quanto longius ab humilitate, tanto grauius est in desperatione: id est, tanto minus potest haberi spes de futura correctione eius. Ad ostendendum etiā quod de facili in eam recidiatur, eadem possent adduci quæ posita sunt ad ostendendum quod de facili non curatur.

Quod superbia est deformitas magna.

C A P. X.

Est autē superbia magna deformitas, quia gibb⁹ est quo aliquis à sacerdotio Domini repellitur. Leuitic. 21. Loquere ad Aarō. Homo de semine tuo per familias qui habuerit maculā, non offeret panes domino Deo suo, nec accedet ad ministeriū eius: si cæcus fuerit, si claudus, si paruo vel grādi & torto naso, si fracto pede vel manu, si gibbosus, si lippus, si albuginē habēs in oculo, si iugē scabiem, si impetiginem habuerit, vel herniosus. Cæcus est homo illiteratus. vnde Esa. 42. Quis cæcus, nisi seruus meus? Cæcitas ista multū nocet hodie in ecclesia Dei. Vnde Esa. 5. Propterea caprius ductus est populus meus, quia non habuit sciētiam. & eiuldem 56. Omnes bestię agri venite ad deuorandū, vniuersę bestię saltus. Speculatores eius cæci omnes. Claudus est qui quandoque inclinatur ad seruiendum Deo, quandoque diabolo. De qua claudicatione, 3. Reg. 18. Vsquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eū: si autē Baal,